

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

DECYZJE STAROSTY POWIATU W KAZIMIERZY WIELKIEJ

data dodania 2026-04-27

id ogłoszenia 28112

instytucja Starostwo Powiatowe w Kazimierzy Wielkiej

miasto Kazimierza Wielka

numer wydania 117/2026

typ transakcji inne

województwo świętokrzyskie

Kazimierza Wielka, dnia 22.04.2026 r.

Znak: G.6810.5.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. 2 w zw. z art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1454 – dalej: „UZWG”), art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 – dalej: „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku Gminy Bejsce z dnia 08.12.2025 r. znak: BIDR.6825.2.1.2025 w sprawie uznania za mienie

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

gromadzkie nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer 307/1 o powierzchni 0,14 ha, położonej w miejscowości Czyżowice, gmina Bejsce

orzekam

uznać za mienie gromadzkie nieruchomość położoną w obrębie **Czyżowice**, gmina Bejsce, oznaczoną w ewidencji gruntów jako działka numer **307/1** o powierzchni **0,14 ha**.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 08.12.2025 r. znak: BIDR.6825.2.1.2025 Wójt Gminy Bejsce zwrócił się do Starosty Kazimierskiego o uznanie za mienie gromadzkie, na podstawie art. 8 ust. 1 UZWG, nieruchomości położonej w miejscowości Czyżowice, gmina Bejsce, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 307/1 o powierzchni 0,14 ha.

We wniosku Wójt Gminy Bejsce wskazał, iż przedmiotowa działka odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia wsi Czyżowice oznaczonej na planie nr 307 o powierzchni 1420 m², która została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez Mierniczego Przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1942 roku pod numerem gospodarstwa 143 jako kapliczka.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 UZWG, starosta wydaje decyzję, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 i 3 UZWG oprócz wspólnot gruntowych zdefiniowanych w art. 1 ust. 1 UZWG podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w UZWG także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. przed 5 lipca

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

1963 r., były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi; nie dotyczy to jednak mienia gromadzkiego położonego na terenie miast i osiedli.

Rozstrzygnięcie sprawy na podstawie wskazanego przepisu wymaga wyjaśnienia, czy przedmiotowa nieruchomości, przed dniem wejścia w życie ustawy (UZWG) stanowiła po pierwsze mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, a po drugie, czy była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Za mienie gromadzkie na podstawie UZWG będzie bowiem mogło być uznane takie tylko mienie, które służyło do użytku powszechnego, nie zaś do wspólnego korzystania przez mieszkańców jednej wsi.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 UZWG w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (dalej: „**Rozp. w sprawie zarządu**”), mieniem gromadzkim jest mienie stanowiące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych, tj. do dnia 29 września 1954 r., majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Pod pojęciem mienia gromadzkiego rozumiano więc mienie, którego podmiotem były dawne gromady jako jednostki organizacyjne gmin wiejskich w myśl ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego. Pod rządami tej ustawy gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały jednak osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Ustawą z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej zostały zniesione gminne, miejskie, powiatowe i wojewódzkie związki samorządu terytorialnego, a majątek tych związków stał się z mocy prawa majątkiem państwowym. Jednakże art. 44 tej ustawy utrzymał byt prawny gromad, a zatem ich własność. Dopiero na mocy ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych gromady zostały zniesione i przestały być podmiotem praw majątkowych. Majątek stanowiący w dniu wejścia w życie tej ustawy własność gromad stał się mieniem gromadzkim na podstawie § 1 ust. 1 Rozp. w sprawie zarządu.

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

W toku postępowania należało zatem ustalić, czy będąca przedmiotem postępowania działka stanowiła przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie tj. czy nieruchomości ta należała do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej przedmiotem praw i obowiązków oraz czy działka ta była przeznaczona do powszechnego użytku. Dla ustalenia powyższych okoliczności Starosta Kazimierski dopuścił następujące dowody:

- wniosek o uznanie za mienie gromadzkie;
- dokumenty geodezyjne znajdujące się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej, a to: Plan gruntów wsi Czyżowice z 1942 r. scalonych na mocy orzeczenia Starostwa Powiatowego Pińczowskiego z 21.07.1938 r., Rejestr Pomiarowy z 1942 r. sporządzony przez mierniczego Lucjana Gierczaka, Operat pomiarowy z założenia ewidencji gruntów przyjęty do zasobu pod numerem 3232-331/1967 obejmujący protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Czyżowice z maja 1966 r., Operat pomiarowy przyjęty do zasobu pod numerem 3232-3/1994 obejmujący protokół władających gruntami na obszarze wsi Czyżowice z dnia 19.05.1994 r.;
- wykaz gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowany przez Główny Urząd Statystyczny;
- protokół oraz wykaz ustalenia stanu prawnego zagospodarowania wspólnot i mienia gminnego na terenie Gminy Bejsce we wsi Czyżowice z dnia 12 czerwca 1983 r.
- wypis z ewidencji gruntów dla dz. nr 307/1, obr. Czyżowice;
- protokół z ustaleń z 24.10.2025 r. przeprowadzonych przez pracownika Urzędu Gminy Bejsce obejmujący zeznania świadków: Stanisława Książkiewicza, Włodzimierza Nowaka oraz Mariana Skotarczyk;

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

- zaświadczenie Wójta Gminy Bejsce z 08.12.2025 r.

W oparciu o wskazane dowody ustalono, co następuje.

Z dokumentów geodezyjnych znajdujących się w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kazimierzy Wielkiej wynika, że przedmiotowa działka nr 307/1 odpowiada działce wydzielonej podczas scalenia gruntów wsi Czyżowice w 1942 r. oznaczonej na Planie gruntów wsi Czyżowice nr 307 o powierzchni 1420 m². Działka ta została zapisana w rejestrze pomiarowym ułożonym przez mierniczego przysięgłego Lucjana Gierczaka w 1942 roku pod numerem gospodarstwa 143 obejmującym grunty użyteczności publicznej jako kapliczka. Jako grunty użyteczności publicznej pod nr gospodarstwa 143 zostały ujęte również Kopalnia piasku, żwiru i grzebowisko oraz Kopiec /kurhan/.

Operatem pomiarowym zarejestrowanym pod numerem 3232-331/1967 przyjętym do zasobu założono ewidencję gruntów. Jak wynika z operatu w części dotyczącej zestawienia numeracji działek z okresu scalenia oraz z okresu założenia ewidencji, działka scaleniowa oznaczona numerem 307 o powierzchni 1420 m² odpowiadała działce ewidencyjnej nr 307 o pow. 0,14 ha. W protokole ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Czyżowice w części dotyczącej oznaczenia właściciela lub osoby władającej gruntami działka nr 307 wraz z pozostałymi działkami zaklasyfikowanymi w planie scaleniowym z 1942 r. jako grunty użyteczności publicznej została oznaczona jako grunty wspólnoty wsi Czyżowice.

Z protokołu przedstawionego przez Gminę Bejsce spisane w dniu 12 czerwca 1983 r. przez geodetę Seweryna Szarlińskiego w sprawie ustalenia stanu prawnego zagospodarowania wspólnot i mienia gminnego we wsi Czyżowice ustalono, że działki ewidencyjne nr: 124, 237 i 307 o łącznej powierzchni 0,62 ha, na gruncie stanowią pastwisko o powierzchni 0,11 ha oraz grunt zalesiony o powierzchni 0,51 ha. Jako dowód w sprawie Gmina Bejsce przedstawiła także wykaz mienia

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

gminnego na terenie gminy Bejsce obejmujący nieruchomości wymagające uregulowania stanu prawnego na podstawie UZWG, w którym działka ewidencyjna nr 307/1 została uwzględniona.

Operatem pomiarowym zarejestrowanym pod numerem 3232-3/1994 przyjętym do zasobu przeprowadzono modernizację ewidencję gruntów. W protokole z zebrania władającymi gruntami położonymi we wsi Czyżowice z dnia 19.05.1994 r. działka nr 307/1 o pow. 0,14 ha wraz z pozostałymi działkami zaklasyfikowanymi w planie scaleniowym z 1942 r. jako grunty użyteczności publicznej została oznaczona jako grunty gromadzkie.

Wobec powyższego, w oparciu o ww. dokumenty geodezyjne organ ustalił, że działka nr 307/1 odpowiada działce nr 307 w 1942 r.

Zgodnie z Wykazem gromad PRL według stanu z 1 VII 1952 r. opublikowanym przez Główny Urząd Statystyczny wieś Czyżowice stanowiła gromadę położoną w gminie Bejsce, powiat pińczowski (str. 124 Wykazu). Biorąc pod uwagę datę sporządzenia wykazu organ uznał, że wieś Czyżowice stanowiła dawną gromadę w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu.

W oparciu o dowody z dokumentów geodezyjnych z 1942 r., 1967 r. oraz z 1994 r., a także protokół z ustaleń zawierający zeznania świadków w formie pisemnej organ ustalił, że działka nr 307/1 stanowiła majątek dawnej gromady Czyżowice w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu. Pomimo braku dokumentów wskazujących na tytuł nabycia czy władania działką nr 307 przez gromadę Czyżowice, okoliczność ta wynika z Planu gruntów wsi Czyżowice z 1942 r. oraz wpisu w Rejestrze Pomiarowym sporządzonym przez Lucjana Gierczaka, z którego wynika, że działka 307, na której znajdowała się Kapliczka, była zaklasyfikowana jako grunt użyteczności publicznej, tak samo jak Kopalnia piasku, żwiru i grzebowisko oraz kopiec /kurhan/. W świetle doświadczenia życiowego i wiedzy jest niewątpliwe, że przeznaczenie i sposób wykorzystywania wskazanych gruntów, świadczy o publicznym charakterze tego mienia, które zostało przeznaczone dla realizacji zadań gromady (np. urządzenie

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

grzebowiska), powszechnej użyteczności (np. kopalni piasku i żwiru), czy publicznego dobra (kopca). Fakt zakwalifikowania działki nr 307 jako gospodarstwo nr 143 (grunty użyteczności publicznej), tak samo jak pozostałych działek, które niewątpliwie stanowiły mienie gromady, przesądza uznanie, że działka nr 307/1 stanowiła mienie dawnej gromady. Okoliczność tę potwierdza również protokół ustalenia stanu władania gruntami z 1966 r., z którego wynika, że wszystkie grunty ujęte w Rejestrze Pomiarowym z 1942 r. pod pozycją grunty użyteczności publicznej (gospodarstwo nr 143), zostały w protokole władania oznaczone również zbiorczo jako grunty wspólnoty wsi Czyżowice. Stanisław Książkiewicz zeznał, że działka 307/1 miała i ma charakter użyteczności publicznej, że znajduje się na niej kapliczka z zadaszeniem, a także że w księgach kościelnych jest wzmianka o istnieniu studzienki cudownego źródła od ok. 1650 roku. Potwierdził także że kapliczka odwiedzana jest nie tylko przez mieszkańców gminy Bejsce, ale także z powiatu kazimierskiego oraz województw: świętokrzyskiego i małopolskiego. Pan Włodzimierz Nowak oświadczył, że od urodzenia mieszka w Czyżowicach i potwierdza zeznania pana Stanisława Książkiewicza o istnieniu kapliczki ze studzienką cudownego źródła. Pan Marian Skotarczyk również oświadczył, że od urodzenia mieszka w Czyżowicach, a także że działka miała i nadal ma charakter użyteczności publicznej oraz że jest dostępna dla mieszkańców z terenu gminy, powiatu, a także nawet z małopolski.

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu działka nr 307 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu Rozp. w sprawie zarządu, tym samym takie mienie stanowiła odpowiadająca aktualnie działce nr 307 objęta wnioskiem działka nr 307/1.

Dla wydania decyzji w oparciu o art. 8 ust. 1 UZW/G konieczne jest dodatkowo ustalenie kto korzystał z działki nr 307, tj. czy była faktycznie użytkowana wspólnie jedynie przez mieszkańców wsi Czyżowice, czy też była przeznaczona do powszechnego użytku. Z pisemnych zeznań świadków Stanisława Książkiewicza, Włodzimierza Nowaka oraz Mariana Skotarczyk wynika, że działka ta służyła mieszkańcom wsi Czyżowice, okolicznych miejscowości, a nawet województw. Korzystanie z tej działki miało zatem charakter powszechny. Organ uznał pisemne zeznania świadków za wiarygodne, tym bardziej że znajdują potwierdzenie w pozostałych zgromadzonych dowodach oraz są zgodne ze wskazaniami wiedzy i

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

doświadczenia życiowego. O powszechnym użytku świadczy przede wszystkim charakter obiektów zlokalizowanych na tej działce – kapliczki i cudownego źródła, mające charakter kultu religijnego, zawsze przeznaczone do powszechnego użytku publicznego, co potwierdzają właśnie m.in. zeznania świadków.

Mając na względzie powyższe, w ocenie organu dawna działka nr 307 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu UZWG. Ponieważ objęta wnioskiem działka nr 307/1 odpowiada działce nr 307, Starosta Kazimierski uznał, że działka nr 307/1 stanowiła mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów UZWG.

Zgodnie z art.8 ust. 1 UZWG, Starosta wydaje decyzje o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 UZWG, stanowią mienie gromadzkie. Decyzje te mają charakter deklaracyjny i poświadczają stan prawny poprzedzający datę wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – czyli 5 lipca 1963 roku i trwający nadal. Na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ prowadzący postępowanie uznał, iż przedmiotowa działka spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie gromadzkie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

W świetle art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzję o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego, za pośrednictwem Starosty Kazimierskiego, w terminie 14 dni, licząc od pierwszego dnia po upływie terminu podania jej do publicznej wiadomości.

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

W przypadku, gdy wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania albo jeżeli decyzja jest zgodna z żądaniem wszystkich stron, decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania.